

CHŘIPKY A NACHLAZENÍ LZE LÉČIT BEZ ZBYTEČNÉHO ZATĚŽOVÁNÍ ORGANISMU

PRÁVĚ VRCHOLÍCÍ SEZÓNA RESPIRAČNÍCH INFEKČÍ A CHŘIPEK JE ZKOUŠKOU ODOLNOSTI ORGANISMU. PNEUMOLOG A PRAKTICKÝ DĚTSKÝ LÉKAŘ MUDR. JINDŘICH POHL JE U MALÝCH PACIENTŮ LÉČÍ JIŽ PŘES DVACET LET. ZA TU DOBU DOSPĚL K JASNÝM NÁZORŮM, CO DĚLAT A CO NEDĚLAT, KDYŽ TAKOVÁ INFEKCE DÍTĚ „SKOLÍ“.

Rozhovor vedl PhDr. Pavel Taněv

Pane doktore, co u respiračních infekcí a chřipek představuje největší problém?

Viry, které je způsobují, nelze vymýtit, na druhé straně nejsou životu nebezpečné. Pokud zde budeme my lidé jako vnímaví tvorové, budou zde i virové respirační infekce. Jde tedy o to, počítat za prvé se skutečností, že nás něco takového může běžně potkat, a za druhé chovat se ukázněně k okolí i ke svému zdraví. Znamená to jediné: tyto infekty počtivě „vyležet“ a neriskovat nějakým nezodpovědným chováním jejich přechod v eventuálně možné a nebezpečné stavy, jako je zápal plic, dušnost nebo srdeční komplikace.

Považujete očkování proti chřipce za smysluplné, doporučujete je?

Nepovažuji a svým pacientům je nedoporučuji. Vycházím ze zkušeností, kdy tu nejpřesvědčivější jsem nabyl na úplném začátku své lékařské dráhy. Když jsem byl na vojně, paušálně jsme proti chřipce očkovali. U vojáků, jimž jsme se „trefili“ do inkubační doby ať už samotného virového onemocnění, nebo nějakého jiného, pak byl průběh choroby velmi těžký. Takže děti proti chřipce nevakcinuji.

Opakované infekce a jejich léčba, zvláště pokud se u nich rutinně nasazují antibiotika, u mnoha dětí vyúsťuje v získaný imunitní deficit. Setkáváte se s ním? A jak jej řešíte?

Setkávám. Když je imunita, zejména buněčná, následkem toho, co zmiňujete, dlouhodobě potlačena, nemocnost dětí se zvyšuje. U často nemocných dětí se proto snažím o imunomodulaci. Používám jak přirozené imunomodulátory rostlinného původu, tak továrně zpracované deriváty buněčných částí. Oboje povzbuzuje nespecifickou imunitu, která nás na rozdíl od specifické nechrání před jednou, ale před stovkami chorob.

Pokrytí potřebu jak léčby akutních potíží, tak imunomodulace umožňují přípravky na bázi nealergenního propolisu E.P.I.D. Používáte je?

Ano, mám s propolisem dobré zkušenosti. Nezaznamenal jsem na něj negativní reakci, ať už co do snášenlivosti, nebo alergickou, což je důležité. Výsledky nasvědčují, že průběh i frekvenci nemoci se s jeho pomocí daří v nemalé míře snižovat, ovšem nic není úplně stoprocentní, což platí i o propolisu. Pokud jde o imunomodulátory jako takové, nestalo se mi, že by se nemocnost po nich zvýšila; naopak pomáhají ji vybalancovat do přirozených frekventních hodnot. Je to nezátěžovo-

vá medicína, s níž rád pracuji a v níž platí, že má-li dítě v závislosti na věku zhruba šest infekcí a více za sezónu, vyplatí se je použít.

U jakých potíží se vám propolis nejvíce osvědčil?

U opakovaných katarů horních cest dýchacích, včetně zánětů středního ucha, u rinosinuitid, například u starších dětí, bronchitid, a dokonce i zápalů plic, ovšem na ty děti až tolik netrpí. Používám jej i preventabilně, nejvíce v případech, kdy byla u dítěte předchozí sezóna vyhozená, na tzv. overwintering, tedy přemostění zimy.

Často uvádíte, že čaj s citronem a medem má tentýž účinek jako centrální antitusika. Říkám to proto, že rodiče, kteří k vám přišli s kašlajícím dítětem, většinou útočí: „Doktore, dejte nám na to nějaké léky.“ Není to tak?

Věřte, že není. Má zkušenost je taková, že vysvětlím-li rodičům věci dostatečně sugestivně, přistoupí mnohem raději na šetrnou a nezatěžující terapii, ať je to čaj nebo imunomodulant. Rodiče většinou nejsou hloupí a u přípravků typu antitusik, expektorancií či mukoregulancií velmi brzy zjistí, že jejich účinek je do značné míry iluzorní, navíc stojí dost peněz a zatěžují organismus jejich dítěte nežádoucími účinky. S takovou zkušeností se pak do něčeho takového nehrnou. Musím říci, že jako už dnes mnoho rodičů nechce očkování proti chřipce, tak se snaží vyhýbat i antibiotikům nebo jakýmkoli cizorodým látkám. Pokud dítě není alergik, fytoterapii hlavně v podobě čajů na běžné izolované infekce vždy doporučím.

Opravdu při přesvědčování rodičů vystačí jen s vysvětlováním?

Pomocníkem je mi nejen zkušenost či emotivita, s jakou jim prezentuji fakta a souvislosti, ale i přístroj pro stanovení C-reaktivního proteinu (CRP). Vidí-li rodiče jasný důkaz, že dítě trpí virovou infekcí, na niž antibiotika nejsou vůbec nic platná, je CRP je argument, který berou. Buď mi uvěří, nebo ne, co se děje za dveřmi ordinace, už neovlivním.

Moje osobní zkušenost je taková, že se u nás antibiotika stále „střílejí od boku“...

U dospělých ano, u dětí již opravdu ne. I data naznačují, že se jejich předepisování v ambulancích pediatrů snížilo. Roli v tom sehrává i skutečnost, že v 90 % pediatrických ordinací je k dispozici CRP přístroj jako pomocník a argumentační opora.

